

[J. P. Jensen.]

Med disse Bemærkninger skal jeg for mit Vedkommende anbefale Lovforslaget til en hurtig Behandling.

N. Neergaard: Heller ikke jeg finder Anledning til at gentage de Bemærkninger — og meget udførlige Bemærkninger —, som man fra de forskellige Partiers Side fremførte saa sent som ved Lovforslagets tredie Behandling i forrige Samling for et halvt Aars Tid siden. Den Gang Lovforslaget om Formuebeskatningen fremkom i 1927, betegnedes det fra min Side som en Forsøgslovgivning, og dette blev yderligere understreget derved, at der blev indsat en Revisionsbestemmelse i Loven. De Ting, der stod fast den Gang for mit Parti, staar fast endnu den Dag i Dag. Vi fastholder den Nedsættelse i Formueskatten, som fremkom ved Loven af 1927, og vi fastholder Principperne om, at Formueskatten skal staa i et rimeligt Forhold til Formuens Afkastning eller i hvert Fald til den vedkommende Skatteydets Indtægt. Men i øvrigt erklærede vi os allerede den Gang villige til Forhandling om Ændringer i Lovens tekniske Ordning efter de Erfaringer, som i Mellemtiden er gjort.

Ligeledes maa vi fastholde de Lettelser for Selskabsskatten, der er indtraadt ved Loven af 1927; alle Lovens Bestemmelser sigter jo til at fremme Opsparing og Konsolidering af Selskaberne. Men idet vi altsaa var villige til at forhandle om Lovens tekniske Enkeltheder, præciserede vi dette nærmere saaledes, at hvis man fra Flertallets Side hellere ønskede en Forhandling paa Grundlag af Erhvervenes Skatteudvalgs Forslag, vilde vi være fuldkommen villige dertil, og vi mente selv, at det vilde være ønskeligt paa den ene eller den anden Maade at ændre Loven saaledes, at Lempelserne ikke blev ført slet saa højt op, ikke op over 5 pCt., og at Nedsættelserne kunde gaa noget længer ned end efter Loven af 1927; dette naas jo ved Erhvervenes Skatteudvalgs Grundlag, og det har vi tilbuddet til Forhandling allerede i Fjor, uden at det blev modtaget fra den anden Side. Naar man her har beklaget sig saa meget over, at Lempelserne gik for højt op i Procentafkastningen af Formuen, maa jeg sige, at det er ikke vor Skyld, for vi har allerede i Fjor tilbuddet at komme til en lavere Grænse her. Vi har dog med det Ændringsforslag, vi stillede, adskilt os fra Erhvervenes Skatteudvalgs Forslag, idet vi nemlig har ment, at nogen Formuebeskatning burde bibeholdes, saaledes at Nedsættelsen af

Formueskatten altsaa ikke føres helt til Bunds som i Erhvervenes Skatteudvalgs Forslag, saaledes at der ikke tages Skat af den Formue, som ingen Indtægt giver. Denne Betragtning har vi ikke kunnet gaa ind paa. Vi har ment, at Besiddelsen af Formue i sig selv angiver en Skatteevne, og at den burde kunne underkastes en moderat Beskatning, selv om der et eller flere Aar ikke har været nogen Indtægt af Formuen. Derfor foreslog vi at standse saaledes, at i hvert Fald 20 pCt. af Formueskatten skal bevares. Dette Ændringsforslag blev forkastet her i Tinget, og Lovforslaget gik til Landstinget i samme Skikkelse, hvori den højtærede Finansminister nu i Aar har forelagt det. Landstingets Flertal indsatte saa det Ændringsforslag, som vi havde stemt for her i Tinget, i en formelt noget ændret Skikkelse, idet man havde anmodet Finansministeren om at foranledige, at Skattedepartementet bragte det i den Form, som man maatte anse for rigtig. Det er altsaa ud fra Landstingets Vedtagelse af dette Ændringsforslag, at vi tilbyder at føre en Forhandling med den højtærede Regering, men ud fra de Grundsatninger, jeg angav ved Begyndelsen af mine Bemærkninger her i Dag.

Jeg skal blot endnu understrege, at med de Kriseudsigter, vi staar ligeoverfor, og med den faktisk haarde Krise, der raader indenfor Landbruget, vilde det være endnu uforvarslichere at bortkaste Formueskattelettelsen uden at sætte nogen lignende i Stedet. Der vil blive haardt Brug for denne Lov i den Tid, der kommer — desværre, og vi maa saa meget fastere staa paa, at en Lettelse finder Sted efter de Principper, vi har angivet. Men om den tekniske Form er vi villige til at forhandle, og vi tilbyder denne Forhandling paa Grundlag af det af Landstinget vedtagne Lovforslag.

Korsgaard: Under Finanslovforslagets første Behandling havde jeg Lejlighed til at udtale, at om den nuværende højtærede Statsminister kunde man ikke sige, at han kun holdt een Tale — han holdt mange, og jeg maa erindre om, at efter Avisreferaterne har den højtærede Statsminister ogsaa ved en eller anden Lejlighed — hvor jeg maa formode, at han har ment, det vilde behage det tilstedeværende Selskab at høre det — udtalt, at eet kunde man være sikker paa: Tale om Skatteforhøjelse blev der ikke.

Men hvad er da dette for et Forslag? Enten maa altsaa den højtærede Statsministers Udtalelse ikke være rigtig, eller ogsaa sker her noget, der er ganske imod,